

آیه	ترجمه	مفهوم
۱- مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ و مَنْ اسَاءَ فَعَلَيْهَا	هرکس کار نیکو کند به سود خود کرده است و هر که بد کند به زیان خود کرده است.	نتیجه ی اعمال هرکس، به خودش برمی گردد.
۲- كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ	هرکس نسبت به آنچه به دست آورده مسوول است.	مسئولیت انسان نسبت به اعمالی که انجام می دهد.
۳- و لَا رَطْبٍ و لَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ	و هیچ تر و خشکی نیست مگر این که در کتابی روشن، ثبت شده است.	هیچ چیز در نزد خدا پوشیده نیست.
۴- يَوْمَ تَجِدُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا	روزی که هرکس آنچه از نیکی انجام داده است حاضر و آماده می یابد.	هیچ کار خیری بی نتیجه و پاداش نیست.
۵- فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ	پس هرکس به اندازه بسیار ناچیزی نیکی کند نتیجه آن را می بیند.	هیچ کار خیری بی نتیجه و پاداش نیست.
۶- عَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا و هُوَ شَرٌّ لَكُمْ	چه بسا از چیزی خوشتان بیاید درحالی که آن برایتان بد باشد.	عدم آگاهی و اطلاع ما نسبت به مسائل
۷- فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا و يَجْعَلَ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا كَثِيرًا	چه بسا از چیزی بدتان بیاید درحالی که خداوند در آن خیر فراوانی را قرار می دهد.	خداوند دانای به همه ی امور است و آگاهی ما نسبت به آگاهی خدا بسیار کم و ناچیز است.
۸- سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا	خداوند پس از هر سختی یک آساین قرار خواهد داد.	پایان شب سیه، سپید است.
۹- لَا تَحِينَ مَنَاصٍ	وقت فرار نیست.	فرار از قضا و قدر الهی ممکن نیست.
۱۰- لَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوبَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ	دستت را به گردنت مبند (خسب) مباش) و آن را بیش از حد نیز باز مگذار. (بی حساب و کتاب، انفاق و بخشش مکن)	دوری از افراط و تفریط در انفاق

قصاص	و هر که مظلومانه کشته شود بی گمان ما برای سرپرست وی قدرتی قرار داده‌ایم.	۱۱- وَ مَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنَا لَوَالِيهِ سُلْطٰنًا
هیچ کار خیری بی نتیجه و پاداش نیست.	هر خیر و نیکی را که پیشاپیش برای خود می فرستید آن را نزد خدا می یابید.	۱۲- وَ مَا تُقَدِّمُوا لِانْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ
همگان مورد امتحان قرار می گیرند.	آ یا مردم گمان می کنند همین که بگویند ایمان آوردیم رها می شوند و مورد آزمایش قرار نمی گیرند؟!	۱۳- احْسِبِ النَّاسُ ان يُتْرَكُوا ان يَقُولُوا آمَنَّا وَ هُمْ لَا يُفْتَنُونَ
تواضع، فروتنی، افتادگی و خشوع و خضوع داشتن	و بندگان خداوند رحمان، کسانی هستند که روی زمین به آرامی راه می روند.	۱۴- وَ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلٰى الْاَرْضِ هَوْنًا
ترغیب نمودن به اخلاق خوش و نیکو و نکوش بد اخلاقی و درشت خوی بودن	اگر درشت خوی سنگدل بودی قطعاً از پیرامونت پراکنده می شدند.	۱۵- وَ لَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضَّوْا مِنْ حَوْلِكَ
ستودن خوش اخلاقی	هرکس شیرین زبان و خوش صحبت باشد دوستانش زیاد می شوند.	۱۶- مَنْ عَدَبَ لِسَانَهُ كَثُرَ اٰخِوَانُهُ
فضیلت خوش رویی	خوشرویی از بخشندگی بهتر است.	۱۷- بِشَايَئَةِ الْوَجْهِ خَيْرٌ مِنْ سَخَاءِ الْكَفِّ
تاثیرپذیری و تاثیرگذاری دوستان و هم نشینان از یکدیگر	کسی که با نیکان، دوستی و هم نشینی کند از آنان محسوب می شود. و کسی که با بدان هم نشینی کند او را یکی از آنان محسوب می کنیم.	۱۸- الَّذِيْ صَادَقَ الْاٰخِيَارَ فَهُوَ مِنْهُمْ وَ الَّذِيْ صَادَقَ الْاَشْرَارَ نَحَسِبُهُ وَّاحِدًا مِنْهُمْ
تاثیرپذیری انسان از دوست و رفیق	انسان بر دین دوست و رفیقش است.	۱۹- الْمَرْءُ عَلٰى دِيْنِ خَلِيْلِهِ وَ قَرِيْنِهِ
رحم کن تا خودت مورد رحم واقع شوی	کسی را که پایین دست توست به پایین میانداز تا آن کسی که بالای سر توست تو را پایین میاندازد.	۲۰- لَا تُسْقِطْ مَنْ هُوَ دُونَكَ فَيَسْقِطَكَ مِنْهُ هُوَ فَوْقَكَ

<p>به دیگران رحم و مهربانی کن تا مورد رحم و مهربانی واقع شوی</p>	<p>هنگامی که دیدی کسی یک درجه پایین تر از تو قرار دارد او را با مهربانی نزد خود بالا بیاور و بر او آنچه را که توانایی ندارد بار مکن زیرا او را می‌شکنی</p>	<p>۲۱- إذا رأيت مَنْ هو أسفلُ منك بدرجةٍ فأرفعه اليك برفقٍ ولا تحمِلنَّ عليه ما لا يُطيقُ فتكسِرَه</p>
<p>نکوهش ریا و ریاکاری</p>	<p>نیکی آن است که کاری را که در نهان و آشکارا انجام می‌دهی در خفا و پنهانی انجام دهی.</p>	<p>۲۲- البرُّ انْ تَعْمَلَ فِي السِّرِّ عَمَلَ الْعَلَانِيَةِ</p>
<p>عبادت پنهان، اجر و ثوابش بیشتر است.</p>	<p>دل‌های ما بر حفظ عهد و پاداش، پنهان‌ترینش است.</p>	<p>۲۳- تَبَيَّنَتْ عَلَيَّ حِفْظُ الْعَهْدِ قُلُوبِنَا</p>
<p>اهمیت پایبندی به عهد و پیمان</p>	<p>کسی که به عهد و پیمان وفادار نباشد دین ندارد.</p>	<p>۲۴- لَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ</p>
<p>پایبندی و تعهد شخص کریم به وعده و وفای به آن</p>	<p>کریم، هر وقت و عده دهد به آن وفا می‌کند.</p>	<p>۲۵- الْكَرِيمُ إِذَا وَعَدَ وَفَى</p>
<p>اهمیت پایبندی به عهد و پیمان</p>	<p>به راستی که وفای به عهد از اخلاق مومن است.</p>	<p>۲۶- إِنَّ الْوَفَاءَ سَجِيَّةُ الْمُؤْمِنِ</p>
<p>عبرت‌گیری</p>	<p>عاقل، کسی است که تجربه‌ها به او پند دهد.</p>	<p>۲۷- الْعَاقِلُ مَنْ وَعَظْتَهُ التَّجَارِبُ</p>
<p>نکوهش بداخلاقی</p>	<p>نزد خداوند، دشمنی بزرگی است که با مردم با اخلاق بد روبه‌رو شویم.</p>	<p>۲۸- كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تُؤَاجِهَ النَّاسَ بِخُلُقٍ سَيِّئٍ</p>
<p>کم‌گویی و گزیده‌گویی چون در</p>	<p>بهترین سخن آن است که کم و مفید باشد.</p>	<p>۲۹- خَيْرُ الْكَلَامِ مَا قَلَّ وَ دَلَّ</p>
<p>ستون صداقت و نکوهش دورویی</p>	<p>دوست تو کسی است که با تو صادق باشد نه کسی که تصدیقت کند.</p>	<p>۳۰- صَدِيقُكَ مَنْ صَدَّقَكَ لَا مَنْ صَدَّقَكَ</p>
<p>امیدوار بودن به آخرین امید ممکن.</p>	<p>کسی که در حال غرق شدن است به هر علف خشکی چنگ می‌زند.</p>	<p>۳۱- الْغَرِيقُ يُتَسَبَّطُ بِكُلِّ حَشِيشَةٍ</p>
<p>مذمت غرور و خودپسندی</p>	<p>خودپسندی انسان، دلیلی بر ضعف عقلش است.</p>	<p>۳۲- إِعْجَابُ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ دَلِيلٌ عَلَى ضَعْفِ عَقْلِهِ</p>

اهمیت عمل به علم	دانشمند بی عمل همانند درخت بی ثمر است.	۳۳-العالم بلا عمل كالشجر بلا ثمر
احسن الی من اسی - ادفع السیة بالحسنة	سرزنش کن دوستت را با نیکی کردن به او.	۳۴-عائب اخاک بالاحسان الیه
اراده ی قوی و محکم	قطره های آب، سوراخی را در صخره ایجاد کرده است.	۳۵-احدثت قطرات الماء ثقباً فی الصخرة
گاهی اوقات فقط، اقدام به انجام کار ه مانند انجام دادن آن، مسئولیت دارد.	کسی که در کار خیر، سعی و تلاش می کند مانند انجام دهنده ی آن است و کسی که در راه شر گام برمی دارد مانند کسی است که آن کار را انجام می دهد.	۳۶-الساعی فی الخیر کفاعله و الماشی فی الشر کعامله
باطل، فانی و حق، باقی است. ان الباطل کان زهوقاً	قدرت نمایی باطل برای مدت زمانی کوتاه و قدرت نمایی حق تا بر پایی قیامت است.	۳۷-جولة الباطل ساعة و جولة الحق الی قیام الساعة
اعتماد به نفس	انسان هنگامی که بر دیگران تکیه می کند کار مهمی را انجام نمی دهد ولی هنگامی که بر خودش تکیه می کند باید از او بترسیم.	۳۸-الانسان حین یعتمد علی غیره لن یعمل عملاً هاماً و لکن حین یعتمد علی نفسه یجب ان نخاف منه
چاه نکن بهر کسی اول خودت بعداً کسی	هرکس برای برادرش چاه بکند (خودش) در آن می افتد.	۳۹-من حفَرَ بئراً لآخیه و قَع فیها
تازگی و شادابی دائمی قرآن	قرآن در هر زمانی، جدید است و نزد هر قومی تازه است تا روز قیامت.	۴۰-القرآن فی کلّ زمانٍ جدیدٌ و عند کلّ قومٍ غَضٌّ الی یوم القیامة
اهمیت نیت	ارزش اعمال به نیت هاست.	۴۱-انما الاعمال بالنیات
اهمیت راهنما و الگو	کسی که شخص دانی ندارد تا راهنمایی اش کند هلاک می شود.	۴۲-هلک من لیس له حکیمٌ یرشده
نکوهش غرور و خودپسندی	با کسی که به خود فخر می ورزد معاشرت مکن.	۴۳-لا تُعاشِر من یفخرُ بنفسه
حرف زدن آسان و عمل کردن سخت است.	شجاعت به گفتار نیست، بلکه به کردار است.	۴۴-لیست الشجاعة بالاقوال بل بالاعمال

نکوهش دوستی با انسان دورو ندارد.	هیچ خیری در دوستی انسان دورو وجود ندارد.	۴۵- لا خَيْرَ فِي وُدِّ الْاِنْسَانِ الْمُتْلَوْنَ
راضی کردن همه ی مردم امکان پذیر نیست.	گویی راضی کردن مردم هدفی دست نیافتنی است.	۴۶- كَانَهُ اِرْضَاءَ النَّاسِ غَايَةً لَا تُدْرَكُ
ضرر حماقت کمتر از گناه و فسق و فجور نیست.	همانا احمق با حماقتش بیشتر از گناه گناهکار ضرر می رساند.	۴۷- اِنَّ الْاِحْمَقَ يُصِيبُ بِحُمَقِهِ اعْظَمَ مِنْ فُجُورِ الْفَاجِرِ
ارزش و اهمیت عقل	در جه های بندگان در روز قیامت به اندازه ی عقل شان بالا می رود.	۴۸- يُرْتَفَعُ الْعِبَادَ عَدَاً فِي الدَّرَجَاتِ عَلٰى قَدْرِ عُقُولِهِمْ
جبران حقوق ضایع شده	همانا کسی که مومنی را بشکنند ترمیم و اصلاحش بر او واجب است.	۴۹- اِنَّ مِنْ كَسَرَ مَوْمِنًا فَعَلَيْهِ جَبْرُهُ
نباید از این دنیا و اعمال آن به بهانه ی دستیابی به آخرت غافل شد.	دنیا را به بهانه ی رسیدن به آخرت رها مکن.	۵۰- لَا تَتْرَكَ الدُّنْيَا بِذِيْعَةِ الْحَصُولِ عَلٰى الْاٰخِرَةِ
کار خوب یا بد انسان هرکدام پاداش یا مجازات خاص خودش را دارد.	عمل کن همچون عمل کردن کسی که یقین دارد خداوند به بدی و خوبی او، وی را پاداش می دهد.	۵۱- اِعْمَلْ عَمَلًا مِّنْ يَّعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ مُجَازِيْهُ بِاَسَاْءِهِ وَاِحْسَانِهِ.
کفران نعمت، همان استفاده ی نادرست از نعمات است.	هرکس نعمت ها را با استفاده ی آن ها در غیر راه حق پناه کند، پس به آن ها کافر گشته است.	۵۲- مَن ضَيَّعَ النِّعْمَ بِاسْتِفَادَتِهِ فِيْ غَيْرِ طَرِيْقِ الْحَقِّ فَقَدْ كَفَرَ بِهَا
اهمیت مسئولیت	همه ی شما عهده دار مسئولیت هستید و همه ی شما مسئول پیروان خود هستید.	۵۳- كُلُّكُمْ رَاعٍ وَّ كُلُّكُمْ مَسْئُوْلٌ عَنِ رَعِيْتِهِ
عاقبت جوینده یابنده بود.	هرکس در کارش جدی باشد به هدفش دست می یابد.	۵۴- مَن جَدَّ وَجَدَ
عسی ان تکرهوا شیئاً فهو خیر لکم	خیر در آن چیزی است که اتفاق افتد.	۵۵- الْخَيْرُ فِيْ مَاوَقَع

سر کارت گذاشته است.	هر کس به تو وعده دهد تو را مشغول و سرگرم ساخته است.	۵۶- مَن وَعَدَكَ فَقَدْ شَغَلَكَ
ستودن تقوای الهی	تقوای الهی پیشه کن که تقوای الهی مجاور قلب کسی نشد مگر آن که شخص به هدفش رسید.	۵۷- وَآتَى اللَّهُ فَتَقْوَى اللَّهِ مَا جَاوَزَتْ قَلْبَ امْرِئٍ إِلَّا وَصَلَتْ
ستودن تقوای الهی	کسی که راهزنی می کند قهرمان نیست بلکه قهرمان کسی است که تقوای الهی پیشه کند.	۵۸- لَيْسَ مَنْ يَقَطَعُ طُرُقًا بَطْلًا أَمَّا مَنْ يَتَّقِي اللَّهَ الْبَطْلَ
نکوهش تنبلی در کسب علم	علم را طلب کن و تنبلی مکن، که خیر و نیکی چقدر از تنبل دور است.	۵۹- اطلب العلم و لا تكسل، فما ابعد الخیر علی اهل الغسل
نکوهش تنبلی در کسب علم	از خواب دست بکش و علم را به دست آورد پس هر که هدف و مقصود خویش را بشناسد آنچه در راه مقصود هزینه کند را ناچیز می شمارد.	۶۰- وَ أَهَجَرَ النَّوْمَ وَحَصَلَهُ فَمَنْ يَعْرِفُ الْمَطْلُوبَ يَحْقِرُ مَا بَدَّلَ
رسیدن به بزرگی به سادگی امکان پذیر نیست بلکه باید سختی های بسیار چشید	بزرگی را خرمایی مپندار که تو خورنده ی آنی. به بزرگی دست نخواهی یافت تا اینکه از گیاه تلخ بچشی.	۶۱- لا تحسب المجد تماًراً أنت أكله لن تبلغ المجد حتى تعلق الصبر
هر قدر تلاش کنیم به همان میزان بزرگی به دست می آید و رسیدن به بزرگی، ساده نیست.	به اندازه ی تلاش و کوشش، بزرگی ها به دست می آید و هر که بزرگی خواهد شب زنده داری می کند.	۶۲- بِقَدْرِ الْكَدِّ تُكْتَسَبُ الْمَعَالِي وَ مَنْ طَلَبَ الْعُلَى سَهَرَ اللَّيَالِي
دنیا زودگذر است.	دنیا خیالی گذر است کم باقی می ماند و خبرهایی است که روایت می شود.	۶۳- إِنَّمَا الدُّنْيَا خِيَالٌ عَارِضٌ فَلَمَّا بَقِيَ وَ أَخْبَارٌ تُقْص
روزگا به هزار و یک شکل درمی آید. نیک و بد روزگار در گذار است.	روزگا را مختلف و در گردش دیدم پس نه حزن و اندوه دوامی دارد و نه شادی و سرور.	۶۴- رَأَيْتُ الدَّهْرَ مُخْتَلِفًا يَدُورُ فَلَا حَزْنَ يَدُومُ وَ لَا سُرُورُ

دوری از کارهای بی‌پهوده و شوخی	از آهنگ بی معنی و مفهوم و لهو و لعب دست بکش و سخن حق بگو و از کسی که شوخی می کند دوری کن.	۶۵- إِعْتَرَلْ ذَكَرَ الْإِغَانِي وَالْغَزَلِ و قُلِ الْفَصْلَ وَ جَانِبَ مَنْ هَزَلَ
این دنیا سرای فانی است نه باقی	کجایند نمرود و کنعان و کسانی که روی زمین حکومت کرده و عزل و نصب نمودند.	۶۶- إِيْنِ نَمْرُودَ وَ كِنْعَانَ وَ مَنْ مَلَكَ الْأَرْضِ وَ وَلِيَّ وَ عَزَلَ
اهمیت علم	زیاد شدن علم و دانش شکست دشمنان را در پی دارد و زیبایی علم در اصلاح عمل است.	۶۷- فِي إِزْدِيَادِ الْعِلْمِ أَرْغَامُ الْعِدَى وَ جَمَالُ الْعِلْمِ إِصْلَاحُ الْعَمَلِ
هر انسانی در گرو چیزی است که آن را کسب کرده است - کل نفس بما کسبت رهینة	هرمگو که اصل و نسب من (چنین و چنان است) به راستی که اصل و نسب جوانمرد آن چیزی است که به آن دست می یابد.	۶۸- لَا تَثْقَلْ أَصْلِي وَ فَصْلِي أَبَدًا إِنَّمَا أَصْلُ الْفَتَى مَا قَدْ حَصَلَ
کیفیت مهم است نه کمیت	ارزش انسان به چیزی است که آن را خوب انجام دهد چه زیاد انجامش دهد و چه کم.	۶۹- قِيَمَةُ الْإِنْسَانِ مَا يُحْسِنُهُ أَكْثَرَ الْإِنْسَانُ مِنْهُ أَمِ أَقَلَّ
کم کردن آرزو	آرزوها را در دنیا کم کن تا پیروزی شوی که دلیل و راهنمای عقل، کم کردن آرزوهاست.	۷۰- قَصَّرَ الْأَمَالَ فِي الدُّنْيَا تَفَزَّ فَدَلِيلُ الْعَقْلِ تَقْصِيرُ الْأَمَلِ
سازش ناپذیری با دشمن	پس در راه مرگ حرکت کن و تسلیم مشو که تو مقاومتی هستی که نرم نمی شود.	۷۱- فَسِيرِي عَلَى الْمَوْتِ لَا تَتَّحِنِي فَأَنْتِ الصَّمُودُ الَّتِي لَا يَلِينُ
اشغالگران اگر جوانان ما را بکشند فایده ای برایشان ندارد چون نسل آینده ی ما، را هرا ادامه خواهند داد.	اشغالگران حتی اگر جوانان ما را بکشند هرگز نخواهند توانست امید و آرزو را در کودکان بکشند.	۷۲- غَزَاةٌ لَنْ قَتَلُوا وَرَدْنَا فَلَنْ يَقْتُلُوا الْحَلَمَ فِي الْيَاسْمِينِ
مقاومت و پایداری و کوتاه نیامدن در برابر متجاوزان	متجاوزان اگر استخوان ما را بشکنند در هر لحظه از مرگ متولد می شویم.	۷۳- طَعَاةٌ وَ لَوْ كَسَرُوا عَظْمَنَا مِنَ الْمَوْتِ نَوْلُدُ فِي كُلِّ حِينٍ

<p>پایبندی، تعهد و حب وطن</p>	<p>مانند درخت های زیتون مان در الجلیل، با اطمینان در سرزمین خود مان می میریم.</p>	<p>۷۴- کاشجار زیتوننا فی الجلیل نَمُوْتُ عَلٰی اَرْضِنَا وَ اِثْقٰنِ</p>
<p>اگر خواهان دوستی با محبوب هستی دنیا و لذت های آن را رها کن.</p>	<p>هرگاه کسی را که دوست داری ملاقات کردی دنیا را رها کن و آن را واگذار</p>	<p>۷۵- مَتٰی مَا تَلَقَّ مَنْ تَهْوٰی دَعِ الدُّنْيَا وَ اَهْلِهَا</p>
<p>استفاده از فرصت ها و جلوگیری از به هدر رفتن آن</p>	<p>فرصت را غنیمت بشمار و از هدر رفتن آن برحذر باش که رسیدن به عزت و بزرگی در دستیابی به فرصت هاست.</p>	<p>۷۶- بَادِرِ الْفُرْصَةَ وَ اِحْذَرِ فَوْتَهَا فَقَبْلُوْهُ الْعِزَّ فِی نَيْلِ الْفُرْصِ</p>
<p>غنیمت شمردن ایام کودکی و جوانی</p>	<p>عمرت را در روزگار کودکی غنیمت بشمار که آن اگر زیاد شود با پیری، کاهش و نقصان می یابد.</p>	<p>۷۷- وَ اَغْنِنِمْ عَمْرَکَ اِیَّامَ الصَّبَا فَهُوَ اِنْ زَادَ مَعَ الشَّيْبِ نَقْصٌ</p>
<p>سرعت بخشیدن به کار و تاخیر نداشتن در آن</p>	<p>در سعی و تلاشت پشتاب و بدان که هرکس در سپیده دم به شکار اقدام کند موفق می شود.</p>	<p>۷۸- فَابْتَدِرْ سَعِيْکَ وَ اعْلَمْ اَنْ مِنْ بَادِرِ الصَّیْدِ مَعَ الْفَجْرِ قَنْصٌ</p>
<p>نکوهش حرص و طمع</p>	<p>حرص را رها کن تا در راحتی زندگی کنی، کم به آرزوهایش می رسد کسی که حرص بورزد.</p>	<p>۷۹- وَ اَتْرُکِ الْجِرْصَ تَعِیْشَ فِی رَاحَةٍ فَلَمَّا نَالَ مُنَاهُ مَنْ حَرَصَ</p>
<p>آسی ان تُحِبُّوا شَيْئًا وَ هُوَ شَرٌّ لکم</p>	<p>گاهی اوقات، چیزی ضرر می رساند در حالی که امید به نفعش را داری چه بسا آب صاف و زلالی که در گلوی شخص تشنه ای گیر کند.</p>	<p>۸۰- قَدْ یَضُرُّ الشَّیْءُ تَرْجُو نَفْعَهُ رُبَّ ظَمَانٍ یَصْفُو الْمَاءَ غَصَّ</p>
<p>زندگی کوتاه است.</p>	<p>تپش های قلب انسان به او می گوید که زندگی دقیقه ها و ثانیه هاست.</p>	<p>۸۱- دَقَّاتٌ قَلْبِ الْمَرْءِ قَائِلَةٌ لَهُ اِنَّ الْحَیَاةَ دَقَائِقٌ وَ ثَوَانٌ</p>
<p>نکوهش ترس و سست بودن شجاعت.</p>	<p>در ترس، عار و ننگ و در شجاعت، بزرگی وجود دراد و انسان با ترس، از قضا و قدرت نجات نمی یابد.</p>	<p>۸۲- فِی الْجُبْنِ عَارٌ وَ فِی الْاِقْدَامِ مَكْرَمَةٌ وَ الْمَرْءُ بِالْجُبْنِ لَا یَنْجُو مِنَ الْقَدْرِ</p>

<p>وابستگی و تعلق خاطر به مال و خانواده خوب نیست.</p>	<p>مال و خانواده چیزی جز امانت نیستند و به ناچار روزی باید این امانت ها بازگردانده شوند.</p>	<p>۸۳- و ما المال و الاهلون الا و دائع و لا بُدَّ یوماً ان تُردَّ الودائع</p>
---	--	---